

Musikforskning idag 2013

Stockholm

Abstracts

MUSIKVETENSKAP IDAG 2013 SAMARRANGERAS AV

KUNGL. MUSIKHÖGSKOLAN STOCKHOLM

SVENSKA SAMFUNDET FÖR MUSIKFORSKNING

KONFERENSEN STÖDS AV

KUNGL. MUSIKALISKA AKADEMIEN

TOBIAS NORLINDSTIFTELSEN

FÖRORD

Musikforskning idag 2013 inramas av två keynoteföreläsningar. De handlar bägge om musikalisk kunskap och förståelse, men med olika vinklar och från olika utgångspunkter – den föreläsning som inleder konferensen har musikvetenskap, den som avslutar konferensen utbildningsvetenskap som bakgrund.

Vid konferensens första session talar professor Erkki Huovinen, just tillbaka till Finland efter några års vistelse vid University of Minnesota, om *Musikvetarens dolda musikförståelse*. Huovinen preciserar att det handlar om ”sådana aspekter av en musikvetarens sätt att förstå musik som inte riktigt kan bevisas genom att skriva t.ex. en musikvetenskaplig avhandling. Huvudproblemet är alltså hur läsaren kan veta att skribenten överhuvudtaget har haft någon relevant relation till den klingande musiken.” Huovinen föreläsning utgör en Tobias Norlindföreläsning och ges med stöd av Tobias Norlindstiftelsen.

Vid konferensens sista session talar professor Cecilia K. Hultberg, Kungl. Musikhögskolan, om *Musikalisk kunskapsbildning ur ett övergripande kulturpsykologiskt perspektiv*. Kunskapsbildning är en term som med hemortsrätt i utbildningsvetenskap (pedagogik, didaktik) även figurerar i samband med konstnärlig forskning, men inte lika självklart ingår i referensramen för forskare inom humaniora.

I bägge fallen följs föreläsningen av en diskussion. Särskild samtalspartner på fredagen är lektor Ralf Sandberg vid Kungl. Musikhögskolan.

Papers representerar musikvetenskaplig, musikpedagogisk och musikterapeutisk forskning. Föreläsningarna handlar främst om individuellt genomförd forskning, snarare än kollektiva projekt. Också doktorandinslaget är markerat, vilket kanske inte riktigt avspeglar sanningen om svensk musikforskning. Sant är däremot att föregångaren till Musikforskning idag uppstod som ett forum främst för doktorander. Men ett konferenssammanhang som rör hela musikforskningen kan kanske på sikt visa sig ha en stark prioritet även för seniorforskare.

Musikforskning idag 2013 utgör ett samarrangemang mellan Kungl. Musikhögskolan i Stockholm och Svenska samfundet för musikforskning. Den äger rum i en musikhögskola som är under full ombyggnad men ändå i obruten aktivitet. Vi tackar för att vi fick bidra till röran.

Konferensen arrangeras med stöd av Kungl. Musikaliska Akademien och Tobias Norlindstiftelsen. Bidragen är mycket värdefulla för konferensens vitalitet. Kungl. Musikaliska Akademiens bidrag möjliggör för oss att låta studerande på olika nivåer att delta med papers utan att betala konferensavgift. Tobias Norlindstiftelsens bidrag ger oss en större frihet när det gäller att bjuda in keynoteföreläsare.

Stockholm juni 2013

Jacob Derkert, ordförande i Svenska samfundet för musikforskning

Parallellsessioner: Individuella presentationer

ALF ARVIDSSON

KANONISERINGENS PRAKTIKER

Vår relation till ”musik i den förflutna tiden” regleras i hög grad av kanoniserings-processer, där vissa verk, tonkonstnärer, stilar väljs ut framför andra, och benämns som ”historiska”, ”klassiker”, ”evergreens”, ”gamla godingar”. Vägarna dit och motiveringarna för sådana urval är ämnet för min presentation. Jag kommer att ta upp flera olika tendenser i hur musik motiveras ha ett historiskt värde, och för hur historiserande etiketter får relevans i en nutid.

Jag kommer att diskutera fenomenet ur dessa infallsvinklar:

Vad har vi för användning av att kalla viss musik historisk? Det finns många sätt att dela in musik, t ex efter geografisk plats eller etnicitet, religion, kön, ålder, klass hos upphovspersoner – varför tidsdimensionen?

Och vilka poänger drar man i så fall på att man kallar musiken historisk?

Hur/ i vilka sammanhang och situationer produceras en kanon, alltså ett urval av verk som sägs tillhöra musikhistorien? För det måste till ett urval om det ska vara en meningsfull beteckning.

Vilka argument finns för kanonisering av musikverk? Granskar man dagens musikaliska kanon inom konstmusik, eller jazz, eller rock, upptäcker man att det inte finns bara en princip som är verksam, utan flera.

Slutligen: vem skapar kanon – vem har auktoritet (eller, hur skapas auktoritet) att lansera kandidater, och varför?

LARS BERGLUND

MUSIKVETENSKAP OCH *CULTURAL HISTORY*

De senaste 3–4 decennierna har en ny historieskrivning tagit plats i olika historiskt orienterade discipliner världen över, under en rad olika namn: *nouvelle histoire*, *Cultural History*, historisk antropologi eller *Neue Kulturgeschichte*. I den mån de olika inriktningarna har något gemensamt handlar det om en ansats att kombinera det historiska

frågåendet med ett etnografiskt kulturbegrepp och modern kulturteori, samt ett fokus på kontextualisering, tolkning och konstruktivistiska perspektiv. Vid många universitet, både i Europa och globalt, finns egna lärostolar i kulturhistoria under olika beteckningar. I Sverige har utvecklingen varit trögare, inte minst inom historieämnet. De nya kulturhistoriska perspektiven har dock fått betydelse bland annat allt inom de estetiska disciplinerna.

Musikhistorieämnet har utan tvivel tagit intryck av dessa strömningar, både i Sverige och globalt. Däremot har musik och musikhistoria hittills haft en mycket blygsam position i det globala projektet *cultural history*. I mitt paper vill jag argumentera för att det är dags för musikvetare att stiga ut på den arenan och positionera musikhistorieämnet på den internationella kulturhistoriska arenan. Vi ska inte längre fråga oss vad *cultural history* eller historisk antropologi kan göra för musikvetenskapen, vi ska fråga oss vad musikvetenskapen kan göra för *cultural history*. I den processen, vill jag vidare hävda, ska musikvetare inte ge avkall på sin specialistkunskap i en ambition att göra den egna disciplinen mer begriplig och tvärvetenskapligt tillgänglig. Det är tvärtom just musikvetenskapens specialistkompetens att hantera musikaliska artefakter, kulturer och föreställningar som erbjuder en möjlighet att bidra.

ANNA BACKMAN BISTER

ALLA KAN MUSICERA -

KULTURELLA VERKTYG I EN INDIVIDANPASSAD MUSIKUNDERVISNING SOM INKLUDERAR ALLA ELEVER

Musiklärare idag i grund- och gymnasieskola befinner sig i ett klassrum med 25 elever mitt mellan läroplanens krav på individanpassad utbildning, och kraven att varje elev skall nå målen som är uppsatta i densamma. I min avhandling har jag studerat hur tre musiklärare hanterar detta. Avhandlingen är skriven utifrån ett kulturpsykologiskt perspektiv, där lärande ses som situerat och beroende av de tillgängliga resurserna i den lokala kulturen. Dessa resurser refereras till som kulturella verktyg. Varje individ äger en uppsättning kulturella verktyg vilka kan användas och kombineras på

olika sätt samt utvecklas till nya. I avhandlingen söker jag besvara frågan:

Vilka strategier använder tre musiklärare när de söker bedriva individanpassad musikundervisning med musicerande i grupp?

Som metod har använts videodokumentation av serier av lektioner i fyra gymnasieklasser, och två grundskoleklasser; i naturlig undervisningskontext. Den gemensamma nämnaren för klasserna är att läraren använder sig av individanpassad musikundervisning i stor grupp. En av de observerade lärarna är jag själv. Filmerna har analyserats avseende utmärkande drag av individanpassning, där de kulturella redskapen använts som analysverktyg. I analysen har jag använt Hultbergs kulturpsykologiska modell av musikaliskt lärande. Efter en första analys av filmerna från de två andra lärarna, genomfördes kompletterande intervjuer med dem. Analysen av intervjuerna ledde till re-analys av de första resultaten; nu i ljuset av intervjuerna.

Resultaten indikerar att lärarnas strategier hör samman med och är underordnade den filosofiska diskussionen om musik som mål och musik som medel. På ett mer konkret plan använder lärarna strategier där de ger eleverna möjlighet att använda verktyg såsom telefoner och datorer för sitt lärande, samt olika digital hjälpmedel. Individanpassad notation, egenutvecklade begrepp - och musikkulturella verktyg har också upptäckts i analysen.

JOHANNA ÖSTERLING BRUNSTRÖM

THE BODY, TO MAKE AND TO BE IN MUSIC: A PHENOMENOLOGICAL STUDY

The aim of this study is to elucidate the body as meaning-making phenomenon in relation to four different forms of musicking: a professional musician, a DJ, a concert-goer and a dancer.

The project's research questions are:

- 1) What bodily phenomenon emerges when active within the field of music are musicking?
- 2) How do those active within the field of music *experience* their bodiliness when they are musicking?

3) How do those active within the field of music *understand* their bodiliness when they are musicking?

Musicking involves *being present* in a musical activity in some way. That involves, for example, listening to music, rehearsing, practicing, dancing, composing, arranging and producing music, performing, singing in a choir, playing music as a DJ, or perceiving and experiencing music (Small 1998).

My understanding of the concept also accommodates the personal relationship with the music and myself. This is accomplished through experience and perception off/in music with a bodily starting-point. I mean that this view should be included in the understanding and use of the concept *musicking* (to music).

A phenomenological approach involves an understanding of the human in the sense of a "lived body" that interacts with other people in the physical world. The life-world perspective is based on bodily experiences that include social, cultural, historical and emotional aspects. Therefore the body has, from a phenomenological point of view, an extensive symbolic value that creates meaning in our life-world (Merlau-Ponty 1945).

Through a phenomenological perspective closeness to things can occur. The body-subject – the lived body – creates a condition for understanding how the musicking person experiences their bodiliness, and the meaning ascribed to bodiliness when musicking.

The study involves four participants: a musician (woman, 60 years), a concertgoer (man, 45 years), a DJ (woman, 30 years) and a dancer (man, 20 years).

The methodological approach is built on the combination of, and the interaction between, video observations, observations, stimulated recall interviews, interviews, and group interviews.

TOIVO BURLIN

TUKKIPOIKA: SOME COMMENTS ON RECORDINGS OF NORTH SWEDISH FOLK MUSIC

Sweden has a long and rich tradition of folk music recorded. During the 1970s, the genre flourished and got a new boost in the 1990s. The

Swedish folk music's stylistic features vary by region and include several sub genres, such as fiddle music and herding music.

In the northern Arctic regions Norrbotten and Västerbotten was, over a couple of decades and by a number of artists as *Norrlåtar* ("North Songs"), *J.P. Nyströms* and *Burträskara* – among others – on numerous recordings a folk music recorded and produced, who regarding both the music and production style was based on local musical conditions. The music material was taken from the ethnic Swedish and also the Finnish and Sami music cultures in the region; for example, the yoik.

The recordings were often musically and technically well-crafted and designed an "authentic" sound (recorded in a real environment outside the recording studio or sometimes in the studio): the music seemed to be sprung from the the depth of the people's of the North and performed at for example a dance barn, in a kitchen or outdoors.

The recorded music was part of a cultural project, that was both to make visible a peripheral region in Sweden and one in the folk world unknown music culture, and simultaneously problematize the concept of folk music. In the recorded music, it's cultural and geographical "space", was expressed in the roominess of the recording. For example, in the song *Tukkipoika* – recorded by *Norrlåtar* – whose text in Finnish language (i.e. *Meänkieli*, the local Finnish in Swedish *Tornedalen*) involves floating timber on the river, stops recording with an authentic recording of the river's roar.

In this lecture the recordings is discussed as studio productions and cultural artifacts. A few analytical models and concept pairs, that describe music recordings as both representations and spatial and temporal design, is presented and applied to the material (models by the presenter): the *Representation Model* and the *Room Model*.

JACOB DERKERT

MARNOLD OCH DEBUSSY: EN RECEPTIONSHISTORISK CUL-DE-SAC

Denna receptionshistoriska studie avser den franske kritikern Jean Marnolds tolkning av Debussys *Nocturnes*. I en serie artiklar i *Le Courier Musical* 1902-03 sökte författaren visa hur verket befinner sig framkant av "musikkonstens utveckling". Den generella bilden av musikhistorien är i stora drag identisk med Vincent d'Indys, och

slutsatsen är densamma: att Frankrike i samtiden är den nation som intar tätposition. Men detaljbilden är annorlunda, med en mindre chauvinistiskt disorderad bild av 1800-talets musikhistoria, och en annan slutsats: det är inte Franckskolan som kröner utvecklingen utan Debussy. Marnolds resonemang grundas, åter i parallell med d'Indy, i ett musikanalytiskt studium som i detta fall rör form, skalor, och harmonikens morfologi och syntax.

Marnolds analys av *Nocturnes* är grundlig och tämligen sofistikerad, och inte uppenbart överspelad av sentida litteratur på området. En och annan kontroversiell detaljtolkning kunde åtgärdas utan att de övergripande slutsatserna behöver överges. Vid en ytlig betraktelse förefaller det som att en fortsatt reception enligt den av Marnold tecknade linjen kunde ha varit möjlig och förenlig med Debussys senare verk. Men i den avgörande del som rör formanalysen tog varken Marnold eller någon annan kritiker – med undantag för en enstaka populariserande artikel av musikhistorikern Lionel de la Laurencie - upp handsken från artikelserien, tvärtom kom Marnold att från och med uruppförandet av *Iberia* markera ett visst avstånd från Debussys skapande för att istället liera sig med Ravel.

I detta paper skissas den potential för en alternativ, ej realiserad Debussyreception som Marnolds artiklar om *Nocturnes* innebar. Detta följs upp med några preliminära reflektioner kring villkoren för konstmusiken i Frankrike under den tredje republiken som tar sin utgångspunkt i Marnolds artiklar, deras bakgrund i den samtida institutionella och ideologiska kontexten, och deras receptions historia. En fråga är hur meningsbildning och tolkning gick till liksom vilken roll tonsättarna själva respektive kritik och annan litterär reception spelade. Det handlar om ett spel mellan offentlighetens funktionssätt och individuella strategier, med d'Indy och Debussy som tydliga motpoler.

ROSI DJUPSUNDATT SJUNGA DET FINLANDSSVENSKA. EN STUDIE I HUR EN KÖR-FÖR-ALLA
KONSTRUERAR SIN KÖRIDENTITET I FÖRHÅLLANDE TILL DET
FINLANDSSVENSKA

Den gemensamma nämnaren för de flesta av medlemmarna i Kör-för-alla (KFA) är upplevelsen av att inte kunna sjunga eller att "sjunga dåligt" vilket skapar en form av gemenskap kring en "sångfunktionshämning", för att använda Lidman Magnussons begrepp (1999), något som i sin tur kan skapa en känsla av utanförskap eller direkt illamående inför tanken på varje form av sjungande.

Men hur kommuniceras denna speciella särprägel, med vilka inslag och på vilket sätt och hur passar den presentationen in i en finlandssvensk identitetskonstruktion? På vilken plats i den finlandssvenska musikarenan syns dessa sångare eller har de överhuvudtaget behov av att synas där? Vad eller var är gruppens *kulturella identitet*?

I studien av KFA formar sig gruppgemenskapen kring ett "vi" där kravlöshet, trygghet och sångarglädje är det primära och där "de andra" i första hand utgörs av de "professionella" stämsjungande, svenskspråkiga körerna och i andra hand av de finskspråkiga "kollegerna" som man hellre samarbetar med – trots rädsla för assimilering

Forskningsmaterialet består av intervjuer och observationsanteckningar.

Studien är en del av ett större projekt där jag granskar hur olika identiteter bland svenskspråkiga i Finland konstrueras genom sång, huvudsakligen genom organiserad körsång eller sång i informell grupp.

MARTIN EDIN

OM TRIVIALIMPROVISATION OCH KOMBINATORISK ROMANTIK

I musikteoretiska skrifter från 1700-talet (exempelvis Francesco Galeazzis *Elementi teorico-pratici di musica*) finns metoder för att generera musik genom matematiskt godtyckliga kombinationer av givna beståndsdelar. Utanför musiken finns motsvarigheter till denna *Ars Combinatoria*-tradition hos tänkare som Ramon Lull och Gottfried

Leibniz. I detta *paper* visas inledningsvis hur spår av liknande idéer kommer till uttryck i pianoimprovisationsmanualer från första halvan av 1800-talet, med särskilt fokus på Carl Czernys verk. Vidare demonstreras hur Czernys uppfattning om fria fantasier kan belysas genom den lära om musikaliska *topics* som sedan 1980-talet har utvecklats av bland andra Leonard Ratner, Kofi Agawu och Raymond Monelle. Och avslutningsvis följer en diskussion kring kombinatorik och estetiska värderingar i relation till 1800-talets pianoimprovisationspraxis.

KARIN ERIKSSON

LÅTKURSER INOM SPELMANSRÖRELSEN

Inom spelmansrörelsen bedrivs sedan länge undervisning riktad mot barn, unga och vuxna. Detta sker ofta i helg- eller veckobaserade kurser med en eller flera lärare och undervisningen är i regel gehörsbaserad, sker i grupp och till största delen inriktad mot amatörer. Gruppundervisningen har för den traditionella musiken inneburit en omvandling av utformandet av de pedagogiska möten där musiken lärs ut. Detta kan bland annat kopplas till förflyttningen från undervisning i ett äldre gehörsbaserat mästare–lärlingssystem till gehörsbaserad gruppundervisning med en lärare och ibland upp till 20–30 elever. Det kan också kopplas till de ideella organisationerna vilja att sprida traditionell musik och ett stort behov av förkovran i det egna musicerandet inom amatörleden.

Sammantaget har emellertid den här typen av kursverksamhet sannolikt påverkat både hur den traditionella musiken lärs ut, vilka normer och värderingar som förs vidare och tillgången för ”lärlingar” att komma i kontakt med ”mästare” och lära av dem. Det är också troligt att kursverksamheten har varit en del i att förstärka synen på vad som uppfattas som traditionell musik, vilken repertoar och vilka spelstilar som premieras liksom betoningen av lokala och regionala särdrag i musiken.

Den här presentationen är en del i uppstartandet av en studie av den kursverksamhet som sker inom den svenska spelmansrörelsen. Vid presentationen kommer studiens upplägg att presenteras och

diskuteras samt sätts i relation till den (lilla) forskning som finns rörande hur traditionell musik i dag lärs ut i olika sammanhang.

ANNIKA FALTHIN

MUSIKENS MENING I STÄNDIG FÖRÄNDRING

Pop och rock, gärna av äldre datum, är förhärskande genrer i valet av repertoar för musicerande i svensk musikutbildning inom det obligatoriska skolväsendet (Eriksson & Lindgren, 2011). Det har bland annat sagts att repertoaren i högre grad skapar mening för musiklärarna och möjligtvis elevernas föräldrar än för eleverna (Ibid) och att musiken genom hur den tas från sitt ursprungliga sammanhang förlorar sin ursprungliga mening (Nilsson, 2011). Hur mening skapas för och av repertoaren hos elever och lärare kan dock förstås som en dialogisk process där meningen ständigt förändras och aldrig kan vara delad eller gemensam. Samtliga aktörer i en musikal har sina personliga preferenser och referenser och i mötet med andras erfarenheter skapas ständigt ny mening. Syftet med denna presentation är att med utgångspunkt i Bachtins dialogism diskutera hur unga i skolan kan tänkas skapa mening och uppfatta musikens mening genom den repertoar de tar i bruk. Dessutom hur detta kan förhålla sig till elevernas egna musikpreferenser. Området är en del i min pågående avhandlingsstudie och syftar till att skapa förståelse för kontexten till studiens huvudsakliga ämne, tecken för musikaliskt meningsskapande. Med hjälp av ett socialsemiotiskt multimodalt perspektiv (Kress, 2010) undersöks i studien hur ungas musikaliska lärande visar sig och förändras över tid. Två elevgrupper i årskurs åtta har observerats vid ett flertal musiklektioner och diverse musikframträdanden. Några strategiskt utvalda elever har följts mer frekvent och samma elever har också deltagit i intervjuer som genomförts i form av stimulated recall. Deltagarna har under sessionerna tagit del de inspelningar från observationerna och kommenterat samt diskuterat vad de ser, hör och minns. Vid intervjuerna har ungdomarna även berättat och uttryckt sig om sina egna musikpreferenser och erfarenheter av musik. Det är från sistnämnda tillfällen det huvudsakliga empiriska materialet härrör som bildar underlag för föreliggande presentation.

Referenser:

- Bachtin, M. (1997). *Det dialogiska ordet*. Svensk övers. J. Öberg (3:e uppl). Gråbo: Anthropos
- Kress, G. (2010). *Multimodality. A social semiotic approach to contemporary communication*. London & New York: Routledge.
- Lindgren, M., & Ericsson, C. (2011). Ränderna går aldrig ur. I C. Ericsson & M. Lindgren (red). *Perspektiv på populärmusik och skola*. Lund: Studentlitteratur
- Nilsson, B. (2011). Unga, populärmusik och skola. I C. Ericsson & M. Lindgren (red). *Perspektiv på populärmusik och skola*. Lund: Studentlitteratur

PETER FALTHIN

GOODBYE REASON HELLO RHYME

Detta paper gäller en presentation av min licentiat-uppsats (Falthin 2011), en sammanläggningsavhandling baserad på två publicerade artiklar (Falthin, 2012, 2013 in press) med empiriska studier av lärande i komposition och därtill en teoretisk kapp. De båda artiklarna behandlar kompositionslärande inom elektroakustisk musik, den ena fokuserar på ljudbaserad komposition och den andra på algoritmisk komposition. Musikaliskt lärande och meningsskapande ses ur ett kulturhistoriskt och semiotiskt teoretiskt perspektiv med fokus på begreppsutvecklingsprocesser såsom de beskrivs av Vygotskij (1999) och hur de strukturer som utvecklats inom språkbaserat lärande och meningsskapande kan förstås i kontexten av musikaliskt lärande och tänkande. Båda studierna avser musikstuderande på gymnasienivå som möter kompositionstekniker och musikaliska genrer som de inte har tidigare erfarenheter av så att vilket medför att elevernas begreppsbildningsprocesser kan följas från de tidiga synkretistiska stadierna där förståelsen bygger på perceptiva intryck, genom de komplexa faserna på väg mot begreppslig kunskap. Datainsamlingen bygger på observation dels av kompositoriska aktiviteter och dels av de framväxande kompositionerna. Respondenterna komponerar vid dator och sparade datafiler i olika stadier av arbetet utgör observationsmaterial. Observationerna kompletterades med intervjuer i syfte att öka den kontextuella förståelsen för respondenternas

emotionella och associativa reaktioner och upplevelser av lärande- och kompositionsprocesserna.

Bland de viktigaste resultaten märks olika aspekter av metodutveckling. Enligt Vygotskij (1978, 1999) så kan högre psykologiska funktioner endast studeras i sitt historiska och kulturella sammanhang. Att tillämpa och synliggöra detta vid musikaliskt kompositionslärande innebär en särskild utmaning som inte tillfullo kan klargöras inom ramen för dessa två projekt utan kommer att kräva upprepade studier innan mönstren klarnar. En annan del av metodutvecklingen gäller att utforma uppgifter som är väl anpassade till respondenternas proximala utvecklingszoner (Vygotskij 1978, 1999) och som kan utvecklas genom projektet och kontinuerligt erbjuda nya utmaningar. Detta lyckades väl i licentiatuppsatsens studier men är helt situationsberoende och måste anpassas till varje ny grupp respondenter.

Referenser

Falthin, Peter (2011). Hello Reason Goodby Rhyme: A study of meaning making and the concept development process in music composition. Licentiate thesis at the Royal College of Music in Stockholm.

Falthin, Peter (2012). Creative Structure of Structured Creativity: Examining Algorithmic Composition as a Learning Tool. Nordic Network for Research in Music Education, Yearbook 13.

Falthin, Peter (2013). Synthetic Activity: Semiosis, conceptualizations and meaning making in music composition. Music Technology and Education, in press.

Vygotsky, Lev S. (1978). Mind in society: The development of higher psychological processes. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Vygotskij, Lev (1999). Tänkanke och Språk Göteborg: Daidalos.

FRANS HAGERMAN

TITLE: STUDY OF COMPOSER STUDENTS LEARNING PROCESSES IN HIGHER EDUCATION

Higher education of musical composition within western art music might be viewed as having the purpose of providing a learning climate where the students can a) learn composition skills and b) develop a

personal style. A recent literature review shows that scientific knowledge about this issue is scarce, which calls for this investigation. The aim of the present study is therefore to contribute to the understanding of composer students' learning processes in higher education.

As a theoretical framework, culture psychological theory (Vygotsky, 1986) and (Bruner, 1996/2002) is used, which has been developed and applied to the music pedagogical field by Hultberg (2002) among others. Central for this theory is the interplay between the psychological mind and the culture in which this mind acts. Composition students, even when said to express themselves in their composition processes, relate to different musical conventions, which are expressed with the help of cultural tools that are provided in their local cultural climate and elsewhere. A way of studying the learning process of composer students is therefore to explore a) students' views about what they want to express b) resources made available to the students c) students' ways of making use of distributed resources in their compositional works.

The undertaken study follows the same students over the course of one year of undergraduate composition studies with the first interviews undertaken during their second year and the last in their third year.

Data collected for this study is documents of study plans for the mandatory courses of compositional education, interviews with composer students, students' works and observations. In a pre-study made during autumn 2012 and spring 2013 the above mentioned data-collection methods have been /are being/ tested and primary analyses have been undertaken.

KARIN HALLGREN

OPERA ÅT FOLKET!

På 1960-talet gick debattens vågor höga kring operan och dess plats i samhället. Radikala debattörer förordade operans nedläggning, samtidigt som musikteatern var mycket populär och drog en stor publik. Dessutom fanns en aktiv kulturpolitik, som såg som sin uppgift att sprida kultur till nya grupper. En viktig institution i det här sammanhanget var Operan i Stockholm, den Kungliga Teatern, som

från början instiftats för att sprida glans och värdighet över kungahuset, men nu förväntades bli en konstform som tilltalade alla – en opera för folket. I den radikala debatten blev Stockholmsoperan en symbol för vad som av vissa uppfattades som en förlegad, borgerlig kultur.

I den här studien undersöks hur Stockholmsoperan under 1960-talet agerade för att möta dessa nya krav, med särskilt fokus på hur man arbetade för att få barn- och ungdomspubliken att komma till föreställningarna. I den samtida debatten framfördes krav på en samhällstillvänd repertoar och debattörerna hävdade också att de stora institutionerna måste söka upp publiken i deras miljö, och hellre spela opera i förorten än på den stora scenen mitt i Stockholm. Operan som genre diskuterades också, och krav restes från flera håll på en modernisering av vad som uppfattades som en genre som stagnerat i gamla former.

Hur påverkade denna debatt det som gjordes vid den Kungliga Operan vid Gustav Adolfs torg? Vilken repertoar valde man att sätta upp för den unga publiken? Var ville man spela?

Verksamheten vid Stockholmsoperan sätts i relation dels till några andra teatrar i Stockholm vid den här tiden, dels till de krav som efterhand formulerades i den alltmer aktiva och styrande kulturpolitiken. Utifrån en analys av utvalda verk ur repertoaren diskuteras också frågor kring utvecklingen av den musikdramatiska genren under efterkrigstiden.

LINUS JOHANSSON

GLENN MILLERS SISTA EXKURSION? ATT TA *CHATTANOOGA CHOO CHOO* TILL PLATSER BORTOM ETABLERADE HETERONORMATIVA DISKURSER.

Glenn Miller, en av Swing-erans absolut största namn, förblir ihågkommen tack vare många framgångsrika storbandsarrangemang. Den kommersiellt orienterade jazzen under åren kring 1940 hade inte varit densamma utan låtar som *Moonlight Serenade*, *In the Mood*, *Pennsylvania 6-5000*, *Take the A-train* och *Chattanooga Choo Choo*. Utöver detta kan dessutom nämnas betydande insatser på vita duken.

Medan hans mytomspunna, relativt tidiga bortgång, direkt kopplad till andra världskrigets slutskede, kan framstå som en 'början på slutet'

av en större historia, kvarstår hans egen öppen i båda ändar. Många biografier samt historiska översikter och fördjupningar tenderar att sträva efter att ge fullständiga eller till och med slutgiltiga versioner av sina ämnen, men som sådant förblir Miller utom räckhåll.

Vad återstår då av de artefakter han lämnat efter sig? Vems är de att tolka och uttala sig om idag? Finns någon enhetlig sanning att utgå ifrån i ett hermeneutiskt förhållningssätt gentemot Millers musik, eller lämnas den, liksom frågan om hans eget öde, obesvarad och endast öppen för förslag? Har det 'egentligen' någonsin ens funnits ett 'egentligen' att utgå ifrån i detta avseende, eller bör musiken ses som en performativ aspekt av en artistisk persona, vars estetiska projekt inte ens från första början gjorde anspråk på något som bör, eller kan, beskrivas som en 'sanning'?

I min presentation erbjuder jag som alternativ en post-freudiansk queer-tolkning av *Chattanooga Choo Choo*, som strävar efter att bryta sig ur de etablerade heteronormativa diskurser som frodas i bilder av Miller som verksam i den definitiva kommersialiseringen av den afroamerikanska populärmusiken och som en bevarare av den vita, patriotiska och patriarkala hegemonin. Huvudfrågan blir: kan vi blåsa nytt liv i Millers musik, genom att inte låsa den vid ett kanoniserat, intentionalistiskt synsätt, utan låta den pröva nya vingar, befriade från föråldrade eller på andra sätt fixerade destinationer?

KARIN STRINNHOLM LAGERGREN

MISSALET FRÅN TORSTUNA – EN FRANSK MEDELTIDSHANDSKRIFTS VÄG TILL OCH ANVÄNDNING I EN UPPLÄNSK SOCKENKYRKA

Torstunamissalet är ett missale, d.v.s. en bok med texter och melodier för mässan, som tillkom i Frankrike under 1300-talets första hälft. På okända vägar hamnade denna vackra handskrift senare under medeltiden i Torstuna sockenkyrka i Uppland. Innehållet speglar text- och musiktraditionen inom dominikanorden och har alltså tillkommit för bruk inom denna klosterorden. Speciellt men inte unikt för de dominikanska liturgiska böckerna var att de alla kopierades efter en prototyp som sammanställdes i mitten av 1200-talet för att säkerställa en uniform liturgi oavsett i vilket land dominikanerna verkade.

Om och i så fall hur detta missale användes i Torstuna kyrka vet vi inte. Sjöng man verkligen ur den eller blev den ett statusföremål från kontinenten att ställa upp på altaret på festdagarna. Eller plockade man tillämpliga delar ur missalet att sjunga i mässan? Kyrkan var ju en vanlig sockenkyrka och inget kloster, och hade därmed behov av en delvis annan liturgi.

Föredraget kommer att presentera Torstunamissalet, men också med denna som utgångspunkt problematisera begrepp som *användning* och *prototyp* i en vidare kontext som även har bäring på andra typer av musikaliskt material än gregoriansk sång från medeltiden.

Torstunamissalet består idag av 67 blad och dess stympade skick har kunnat plockas samman genom Riksarkivets Medeltida-PergamentOmslag-projekt där fragment från räkenskaps-böcker från 1500- och 1600-talen katalogiserats. Föredraget vill därför också kort presentera den databas som blivit resultatet av MedeltidaPergament-Omslag-projektet och dess forskningsmöjligheter och som nyligen blivit tillgänglig online.

MARION LAMBERTH

EASY RIDER – MER ÄN EN KULTFÖRKLARAD ROAD MOVIE

Analys av filmmusik är fortfarande eftersatt, trots att musiken bevisligen bidrar i hög grad till såväl filmens berättande som dess framgång hos publiken. Det finns inga allmängiltiga analysmodeller, eftersom musikens samspel med den visuella och verbala berättelsen försiggår på många olika sätt och utifrån olika syften. Här görs ett försök att analysera en av det sena sextiotalets största amerikanska kultfilmer utifrån musikens betydelsepotential mot bakgrunden av en multimedial analysmodell. Ett *Kyrie* i oväntat sammanhang gör filmen till mycket mer än en kultförklarad road movie.

BOEL LINDBERG

PEDAGOGIK FÖR DET POPULÄRA. HAGSTRÖM, UNDERVISNINGEN OCH DET MUSIKPEDAGOGISKA FÄLTET

Projektet har kartlagt den musikskola som dragspelstillverkaren och musikhandelsföretaget Hagströms bedrev 1945–1983. Skolan började med kurser i dragspel men utökade snart med kurser för bl.a. gitarr

och trummor. Den hade en viktig roll i att demokratisera svensk musikutbildning. Kurserna var billiga och generösa avbetalningsvillkor gjorde att många kunde skaffa ett eget instrument. Verksamheten utmanade studieförbund och kommuner att starta egen musikutbildning, en motoffensiv som ofta bedrevs med syftet att förädla smaken bort från ytlig populärmusik. Hagströms hade ingen uttalad musikalisk agenda och fortsatte att locka folk trots konkurrensen från statsunderstödda studiecirklar och nästan gratis kurser i de kommunala musikskolorna.

Hagströms bidrog också till en modernisering av svensk musikutbildning. Pedagogiken som tillämpades var visserligen traditionell men tilltaget att undervisa på instrument som främst förknippades med populärmusiken och tillåta en repertoar som vanligt folk begrep drev fram en omdaning av musikutbildningen i bildningsförbunden och de kommunala musikskolorna från 1970-talet. Hagströms musikskola medverkade till det s.k. svenska musikundret genom sin utbildning av tusentals svenskar i populärmusikalisk utövande verksamhet.

CÉCILE BARDOUX LOVÉN

BLOMDAHL'S RESPEKTIVE LIDHOLMS MELODISKA TONSPRÅK PÅ 1940-TALET

På 1940-talet manifesterar Måndagsgruppens tonsättare en gemensam antiromantisk estetik och hämtar influenser ur teoretiska och musikvetenskapliga böcker (Hindemith, Jeppesen et Kurth). Trots det komponerar i synnerhet Karl-Birger Blomdahl och Ingvar Lidholm verk i olika tonspråk. Med hjälp av en musikanalytisk metod som har skapats utifrån den nämnda gemensamma teoretiska bakgrunden samt utifrån teorier av Schenker och Meyer, är bidragets syfte att presentera och jämföra Blomdahls respektive Lidholms mest väsentliga melodiska drag, med avseende på linearitet och melodiska elaborationer.

MATTIAS LUNDBERG*ACCENTUS-SÅNGEN I DEN SVENSKA HÖGMÄSSAN UNDER 300 ÅR: TVÅ AV DE MEST FREKVENT FRAMFÖRDA MELODIERNA I SVERIGE NÅGONSIN*

Mellan de år som den svenska högmässan reglerades av 1530, 1614 och 1693 års liturgiska ordningar (den senare gällande t.o.m. 1811) nådde ett mindre antal liturgiska melodier i stort sätt varje söndag snart sagt alla individer i den svenska befolkningen. Detta har stor social- och kulturhistorisk betydelse, inte bara som den klart mest utbredda gemensamma och uniforma melodirepertoaren, utan även bl.a. för läskunnigheten i Sverige, för memoriseringen av det lästa ordet, och för individens deltagande i den centrala ritual som stod i centrum för hela samhället (institutionsmässigt och för individen).

Denna presentation rapporterar från ett forskningsprojekt som i tre delstudier undersöker tre distinkta melodirepertoarer i Sverige under tidigmodern tid, vilka samtidigt också representerar tre olika performativa kategorier, d.v.s. sätt och förutsättningar för att sjunga och lyssna. Den som presenteras här rör den språkligt och textmässigt styrda recitation av högmässans bibelläsningar, s.k. *accentus*-sång, som föreskrivs i de dokument som reglerar liturgin. Läst bibeltext var under den behandlade perioden undantag snarare än regel, och bibelperikoperna för varje söndag var djupt associerade med de melodier som användes för att recitera dem.

Studien tar bl.a. i beaktande att (i) vissa av dessa *accentus*-melodier enligt grova beräkningar från tillgängliga uppgifter har framförts vid minst 35 miljoner tillfällen, vilket torde gör dem till de mest frekvent framförda melodierna någonsin i Sverige; (ii) *accentus*-sången fogar element till texten som saknar motsvarighet i strofiska melodier (rörande grammatik, prosodi, metrik m.m. är musiken helt underordnad texten, och dess musikaliska utformning förstärker alltså snarare än kompletterar textens utformning); (iii) framförandet av epistel, evangelium, kollekt och prefation till *accentus*-melodier utgör en performativ kategori där den svenska kyrkan hade, vad bredare folklager under tidsperioden i fråga anbelangar, en total monopolställning före den tid då konserter blev allmänt

förekommande i Sverige (vilket på många ställen gäller först i slutet av 1800-talet eller början av 1900-talet).

KATE MAXWELL

GUILLAUME DE MACHAUT AND THE CONCEPT OF 'MULTIMODALITY'

This paper will argue that the concept of multimodality can be successfully applied to the works of the fourteenth century's most prolific poet-composer. The concept, usually dated to Gunther Kress and Theo Van Leeuwen in the mid 1990s, posits that all parts of a 'text' contribute to the understanding of the material; these modes can include the visual, verbal, sonic, tactile, and more. This notion has been developed in the intervening decades to enhance understanding of a range of artistic and popular media, including narrative, discourse, opera, education, internet productions, visual art, and much more besides, but not, until now, to medieval music or manuscripts.

It is well acknowledged that Machaut's work encompasses a mastery of poetic and musical composition, together with an appreciation of the impact of the written, sounding and visual aspects of the oeuvre. With the increasing availability of manuscript sources in digital form – with sources 'bound' together online in combinations never before seen – coupled with the first complete edition of Machaut's works appearing in print, the time is surely ripe for a study of the effect of these multimodal developments on the reception of his works.

This paper will therefore suggest a framework for the application of multimodality to Machaut's works, and present a case study of one of his lays set to music. It is to be hoped that this technique, coupled with existing techniques for understanding manuscript reception, will enable us to better appreciate medieval works in all their multimodal glory.

MADELEINE MODIN

KONSERTVERKSAMHETEN PÅ MUSIK- OCH TEATERMUSEET

Den konsertverksamhet som har bedrivits av Musik- och teatermuseet sedan dess tillblivelse vid förra sekelskiftet, har haft starka folkbildande ambitioner och en nära koppling till museets instrumentsamlingar på

olika sätt. Från 1950-talet och i flera decennier spelade museet en viktig roll för tidigmusik-rörelsen, med svenska såväl som många utrikiska gästande musiker på programmet. I denna presentation redogörs för personer som var inblandade i verksamheten, liksom instrument och repertoar. Även diskuteras hur detta relaterar till de skiftande idéströmningarna med tillhörande estetiska ideal.

JOHAN NYBERG

ATT FÖLJA KARTAN ELLER OMGIVNINGEN – MUSIKLÄRARE PÅ EN BEDÖMNINGSRESA

Forskningsintresset för ett nyligen påbörjat projekt i musikpedagogik härrör från nödvändigheten av förändring kring och i våra utbildningssystem (Skolverket, 2011a, 2011b, 2011c), förändring som bland annat beskrivs som en skiftning från *professionellt ansvarstagande* till *redovisningsplikt* (Zandén, 2010; Liedman, 2011; Solbrekke & Englund, 2011; Robinson, 2011; Nordin, 2012). Denna skiftning har lett till att skolor i större utsträckning behöver arbeta med frågor rörande "utfall" av verksamheten, och som del av en professionell och konkurrensutsatt verksamhet behöver bedöma likaväl som bedömas enligt en ny standard. Men vem bedömer, och enligt vilken standard och på vilka sätt? Vilka vägar finns här för lärare och elever att gå, och vad blir resultatet av dessa vägar? Måste de välja en väg framför en annan?

Syftet med detta forskningsprojekt är att inom ramen för gymnasieskolans estetiska program undersöka mötet mellan lärares och elevers erfarenheter av bedömning av kunskap i musik, vilket sker genom att ställa följande forskningsfrågor:

På vilket eller vilka sätt möts elever och lärare i bedömning av musikalisk kunskap?

På vilket eller vilka sätt begreppsliggörs kunskap, lärande och bedömning inom musikkurserna?

På vilket eller vilka sätt – och i vilken utsträckning – genomförs bedömning utifrån elevers begreppsliggöranden av musikalisk kunskap och lärande?

I vilken utsträckning sker elevers och lärares bedömning av musikaliskt uttryck utifrån kontexter inom och/eller utanför skolan?

För att kunna besvara dessa frågor kommer de aspekter av bedömning som gäller begreppen *kvalitet*, *likvärdighet*, *lärarprofessionalitet* och *delande av erfarenhet* att beaktas. Projektet utgår från pragmatisk ontologi och epistemologi, och med aktionsforskning som planerad metod. Preliminära resultat visar att lärare i kollegiala diskussioner kring bedömning i musik berör frågor om professionalitet kontra redovisningsplikt, men också likvärdighet gällande i styrdokument gemensamma begrepp för olika instrumentgrupper – exempelvis *repertoar* och *konstruktion/fysiologi*.

Referenser

- Englund, T. (2011). Text document from the Örebro University webpage www.oru.se/PageFiles/38395/Prof%20artikel%20anm%20Bringing.doc (20110701).
- Liedman, S-E. (2011). *Hets! En bok om skolan*. Falun: Albert Bonniers förlag.
- Nordin, A. (2012). *Kunskapens politik – en studie av kunskapsdiskurser i svensk och europeisk utbildningspolicy*. Växjö: Linnaeus University Press.
- Robinson, K. (2011). Interview from the Swedish TV show *Skavlan*, 20110311, SVT play.
- Skolverket. (2011a). SKOLFS 2011:144. www.skolverket.se (20121109).
- Skolverket. (2011b). Programstruktur, Estetiska programmet. www.skolverket.se (20121109).
- Skolverket. (2011c). Övergripande kommentarer om gymnasieskola 2011. www.skolverket.se (20121109).
- Solbrekke, T. D. & Englund, T. (2011). Bringing professional responsibility back, *Studies In Higher Education*, 31 January, 2011.
- Zandén, O. (2010). *Samtal om samspel. Kvalitetsuppfattningar i musiklärares dialoger om ensemblespel på gymnasiet*. Göteborg: Nämnden för konstnärligt utvecklingsarbete, Konstnärliga fakulteten, Göteborgs universitet.
- Zandén, O. (2011). Professionalise or perish. A case for heightened educational quality through collegiate cooperation. In *Nordisk musikpedagogisk forskning, Årbok 12*, s. 117-134, Holgersen, S-E. & Graabræk Nielsen, S. (Eds.). Oslo: Norges musikkhøgskole.

MÅRTEN NEHRFORSSHAPING THE COMMUNITY THROUGH SONG – IDEOLOGY IN THE SONG
COLLECTIONS OF JOHANN FRIEDRICH REICHARDT

In the second half of the 18th century German musicians began to direct interest towards the new emerging middle class. Here they found an audience seeking to validate their social status through the acquirement of cultural capital, and hence with an interest in serious music. For this audience musicians began to produce collections of songs and chamber music, as well as journals and magazines with musical contents.

Beside cultural capital the music also provided the middle class with a cultural identity. This was particularly pertinent given that the German lands at the time were fragmented into countless disparate pieces. With their music the musicians helped create a community, providing an emotional expression for that community.

One musician with a keen interest in this audience was the Prussian court *Kapellmeister* Johann Friedrich Reichardt (1752-1814). This paper will focus on how Reichardt, with song collections like *Wiegenlieder für gute deutsche Mütter* and *Lieder für die Jugend*, not just provided his middle class audience with a cultural identity, but actively sought to shape it.

ANN-SOFI PAULANDERMENINGEN MED ATT GÅ I MUSIKTERAPI: EN FENOMENOLOGISK STUDIE
AV DELTAGARES UPPLEVELSER

På vilka sätt kan vuxna deltagares erfارande av individuella sessioner i FMT, psykodynamiskt grundad musikterapi samt GIM, beskrivas utifrån fenomenologiskt perspektiv? I avhandlingen utforskas både klienters och terapeuters erfارande i varierade kontext.

Syftet är att utforska deltagarnas beskrivna upplevelser samt hur dessa kommer till uttryck under sessionerna. Utifrån en variation av de inriktningar som förekommer i Sverige idag har 18 sessioner i medicinska och pedagogiska kontext videodokumenterats och följts upp med sammanlagt 36 intervjuer med klienter och terapeuter var för sig.

Vetenskapsfilosofiskt perspektiv är hermeneutisk fenomenologi (Husserl 1991; Merleau-Ponty 2005; Ricœur 2006) och metoden

inspirerad av Empirisk Fenomenologisk Psykologi (Giorgi 2006; Karlsson 2007). Intervjuernas protokoll har delats in i meningsenheter som transformerats och syntetiserats till en generell meningsstruktur. Syftet med meningsstrukturen är att visa deltagarnas upplevelser som helhet.

Analysresultaten visar sessioner innehållandes ritualer bestående av tre faser; inträdande- pågående- och utträdande-fas. Syftet med dessa synes vara att hjälpa klienterna att uppnå transcendentala upplevelser. Medan klienterna kämpar emotionellt för att erhålla transcendens, fungerar terapeuterna som mediatorer. Klienternas upplevelser transformeras till förståelse och utveckling då de ges möjlighet till verbal narration. Under sessionerna synes musik fungera som en organisk organisatör av de transcendentala upplevelserna i tre temporala former; presentation, representation och re-presentation.

Referenser

- Giorgi, A. (Ed) (2006) *Phenomenological and Psychological Research*. Pittsburgh, PA: Duquesne University Press
- Husserl, E. (1991) *On the Phenomenology of the Consciousness of Internal time (1893-1917)*. The Netherlands: Kluwer Academic Publishers
- Merleau-Ponty, M. (2005) *Phenomenology of Perception*. New York: Routledge & Kegan Paul
- Karlsson, G. (2007) „Empirisk fenomenologisk psykologi.“ I: Allwood, C. M. & Erikson, M. G. *Vetenskapsteori för psykologi och andra samhällsvetenskaper*. Lund: Studentlitteratur
- Ricœur, P. (2006) *Soi-même comme un autre*. Paris: Édition du Seuil

MIKAEL PERSSON

ARTEFAKTER OCH POSITIONERINGAR I MUSIKUNDERVISNING

I musikundervisning på en högstadieskola återfinns massor av olika artefakter, d.v.s. fysiskt förekommande föremål som eleverna interagerar med. Det kan handla om artefakter som har någon relation till musikämnet så som mikrofoner, stativ, gitarrer, trumset, keyboards, pianon, förstärkare, iPads, iPods, hörlurar etc. På vilka olika sätt kan vi analysera betydelsen av dessa artefakter?

Artefakter förstås inom sociokulturellt inspirerade teorier kulturella verktyg/redskap/tool-kit (Säljö, 2006). Artefakter bidrar inom dessa teorier till att bättre förstå vilket lärande som sker, vilket lärande som blir möjligt i undervisningen.

Utifrån att det är relevant också för vilket lärande som sker vill jag i min kommande avhandling studera hur det kommer sig att eleverna väljer att agera som de gör i klassrummet, varför de väljer vissa instrument före andra etc. Jag vill problematisera elevernas agerande i termer av subjektsskapande i musikundervisningen utifrån ett kritiskt diskurspsykologiskt perspektiv (Wetherell & Potter, 1992; Wetherell, Taylor, & Yates, 2001; Wetherell, Taylor, Yates, & Open University, 2001; Winther Jørgensen, Phillips, & Torhell, 2000). En möjlig analytisk ingång till detta, som jag vill resonera kring i denna presentation, är att studera hur de förstår och förhåller sig till de olika artefakter som finns i undervisningen i sitt subjektsskapande och också teoretiskt närma mig en mer posthumanistiskt influerad förståelse av artefakter (Hultman; Hultman, 2009, 2011, Åsberg, Hultman, & Lee, 2012).

Den kritiska diskurspsykologin innebär att artefakter inte har någon i sig inneboende betydelse, utan att den ges mening genom det sätt på vilket vi talar om dem. För att förstå hur eleverna agerar måste vi alltså också synliggöra hur de förstår musikundervisningen och dess artefakter. För att förtydliga hur detta spel kan se ut kommer jag att exemplifiera med hur olika artefakter kan vara olika problematiska för pojkar respektive flickor att förhålla sig till. (Ganetz, 2009, Björck, 2011, Nordström, 2010, Bergman, 2009)

Referenser

- Bergman, Å. (2009). *Växa upp med musik : ungdomars musikanvändande i skolan och på fritiden*. Göteborg: Institutionen för kulturvetenskaper, Göteborgs universitet
- Björck, C. (2011). *Claiming space discourses on gender, popular music, and social change*. (Diss Göteborg Göteborgs universitet, 2010), Academy of Music and Drama, University of Gothenburg ; Högskolan för scen och musik,, Göteborg
- Ganetz, H. (2009). *Rundgång : genus och populärmusik*. Göteborg: Makadam

- Hultman, K. Making matter matter as a constitutive force in children's subjectivities. *Contemporary Issues in Early Childhood*. doi: urn:nbn:se:su:diva-63410
- Hultman, K. The social and competent child as co-produced by nonhuman actors. *Contemporary Issues in Early Childhood*. doi: urn:nbn:se:su:diva-63412
- Hultman, K. (2009). A posthumanist deconstruction of gendered mathematical subjectivities. *International Journal for Equity and Innovation in Early Childhood*, 7(2), 16-27. doi: urn:nbn:se:su:diva-53679
- Hultman, K. (2011). *Barn, linjaler och andra aktörer : posthumanistiska perspektiv på subjektskapande och materialitet i förskola/skola*. (Diss (sammanfattning) StockholmStockholms universitet, 2011), Department of Education, Stockholm University,, Stockholm. Retrieved from <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:su:diva-63413> urn:nbn:se:su:diva-63413
- Nordström, M. (2010). *Rocken spelar roll : en etnologisk studie av kvinnliga rockmusiker*. Umeå: Institutionen för kultur- och medievetenskaper, Umeå universitet
- Säljö, R. (2006). *Lärande och kulturella redskap [Ljudupptagning] : om läroprocesser och det kollektiva minnet*. Enskede: TPB
- Wetherell, M., & Potter, J. (1992). *Mapping the language of racism : discourse and the legitimization of exploitation*. New York: Columbia University Press
- Wetherell, M., Taylor, S., & Yates, S. J. (2001). *Discourse as data : a guide for analysis*. London: Sage
- Wetherell, M., Taylor, S., Yates, S. J., & Open University. (2001). *Discourse theory and practice : a reader*. London: Sage
- Winther Jørgensen, M., Phillips, L., & Torhell, S.-E. (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur
- Åsberg, C., Hultman, M., & Lee, F. (2012). *Posthumanistiska nyckeltexter* (1. uppl. ed.). Lund: Studentlitteratur

JOHANNA ETHNERSSON PONTARA

NEOBAROCK I LARS JOHAN WERLES TIDIGA OPEROR

Detta paper tar sin utgångspunkt i Lars Johan Werles tidiga operaproduktion (*Drömmen om Thérèse*, *Resan* och *Tintomara*) och behandlar musikens roller i förhållande till handlingen i dramat.

Musikens narrativa och representerande roller sätts ofta ur spel genom både stilistiska, mediala och rumsliga faktorer på ett sätt som kräver en interdisciplinär ingång. Operorna framträder som manifestationer av visuella och auditiva effekter på ett sätt som kan ses i linje med en estetik som under de senaste decennierna har gått under benämningen neobarock. Narrativa intressen förekommer parallellt med och kan även överväldigas av spektakel och uppvisning på ett sätt som närmast kan förstås utifrån en performativ utgångspunkt.

ANCI SANDELL

MUSIK FÖR KROPP OCH SJÄL – MODELL FÖR INTERAKTIV MUSIKTERAPI

Avhandlingens syfte är att utveckla en generell modell för interaktiv musikterapi som kan anpassas till olika målgrupper.

Ansats och metoder: Avhandlingen är en monografi med en hermeneutisk kunskapssyn och med en huvudsakligt kvalitativ och explorativ undersökande inriktning. Musikterapiens målsättning är att bidra till ökad hälsa och livskvalitet. Som bakgrund till avhandlingens syfte definieras och diskuteras musik, hälsa och livskvalitet. Tre studier har genomförts inom olika verksamheter.

Studie 1: Musikterapi med dialys-, cancer- och psykiatripatienter.

Studie 2: Musikterapi med små cancersjuka barn.

Studie 3: Musikterapi på ett behandlingshem för ungdomar med svåra psykosociala problem.

I en jämförande analys av de tre studierna redovisas vad i musikterapi som är gemensamt och vad som är målgruppsspecifikt.

Resultat och slutsatser: Implementeringsarbetet med att integrera musikterapi i ordinarie verksamheter fungerade tillfredsställande. Samtliga målgrupper uppgav känslomässiga upplevelser med inre bilder och symboler kopplade till musiken vilka i många fall också kunde uttryckas i målade bilder, egna texter och musik.

Musikterapien bidrog i samtliga målgrupper till förbättringar av upplevd livskvalitet och psykiskt mående och kunde även fylla en lindrande funktion vid svåra medicinska behandlingar. Även om dessa psykiska förbättringar indirekt också kunde ge positiva fysiska

hälsoeffekter kunde dessa inte specifikt knytas till den genomförda musikterapi då andra behandlingar bedrevs parallellt.

Modell för interaktiv musikterapi. Modellbegreppet samt modellens kliniska bakgrund och teoretiska influenser redovisas. I denna avhandling står begreppet modell för den samlade helheten av värderingar, teorier, metoder och praktik som tillsammans bildar en modell för interaktiv musikterapi. Dimensionerna som tillsammans bildar modellen består av: Värdegrund, Brukarperspektiv, Implementering, Målgruppsanalys, Interaktion, Musik som kommunikation, Tid och närhet, Interventioner med musik-bild-text-rörelse, Symboliserings-processer, Musik-terapeutiska metodval samt Kompetens och utvärdering.

Modellredovisningen sammanfattar de aspekter som är gemensamma för olika målgrupper och de som bör anpassas till respektive målgrupp, verksamhet och enskild klient.

KRISTINA SJÖBERG

MUSIKLEKENS LEGITIMITET I FÖRSKOLANS TODDLARVERKSAMHET

Presentationen avser en uppsats som är ett självständigt arbete på magisternivå, 15 hp vid Institutionen för musik, pedagogik och samhälle, Kungl. Musikhögskolan i Stockholm.

Uppsatsen behandlar frågan om musiklekens betydelse för de yngsta barnen (1-3 år) i förskolan. I just denna målgrupp är gränserna för omsorg, lek och lärande tämligen flytande. Den svenska förskolan har en lång tradition av att använda sig av musikaliska aktiviteter i verksamheten vilka kan uppfattas som tagna för givna. Det finns därför skäl att både identifiera och definiera Musikleken.

Syftet med studien är att belysa en Musiklekens legitimitet i förskolans toddlarverksamhet; hur tänker förskollärare, barnskötare och musikpedagoger kring musiklekens betydelse i verksamheten?

Metoden som tillämpas är Grundad teori (Grounded theory). Ur data, vilka i denna studie utgörs av kvalitativa intervjuer, och enligt ett metodologiskt regelverk genereras slutligen en teori. Denna teori är således studiens resultat.

Den grundade teorin i den här studien åskådliggör en musiklek, som med variation och bredd omfattar stora delar av Läroplanens mål

och riktlinjer. Den belyser också en musiklekens legitimitet som kan ha en grundläggande betydelse för barnens utveckling och lärande: musikaliskt, socialt och kognitivt. En rådande helhetssyn på det lilla barnet uttrycks i den grundade teorins kärnkategori – ”Att bli människa”.

DAVID THYRÉN

”POP IN FILM”: OM POPULÄRMUSIK SOM FILMMUSIK
– ANALYSER AV TILLÄMPNINGAR AV ABBA:S MUSIK I
MURIELS BRÖLLOP (1994) OCH *MAMMA MIA!* (2008)

Användning av befintlig musik till rörliga bilder har existerat sedan filmens barndom i början av 1900-talet. Traditionellt har det ofta handlat om samtida populärmusik som tillämpats av budgetmässiga skäl i filmer av lägre status. Nykomponerad symfonisk musik i senromantisk stil har i första hands reserverats för storfilmer med högre krav på estetisk pregnans och musikaliska möjligheter att inta narrativa och karaktäriserande funktioner. På 1950- och 60-talet blev det allt vanligare med populärmusik som filmmusik för att gestalta ungdomskultur och motoffentlighet. Under 1990-talet började filmregissörer i USA och Storbritannien alltmer utforska populärmusikens semiotiska och dramatiska kvaliteter. Det skedde innovativt i filmer som *Pulp Fiction* (1994) och *Trainspotting* (1996). I *Pulp Fiction* användes populärmusikaliska stilar för att karaktärisera aspekter som etnicitet, genus, ålder, social tillhörighet samt till och med intelligensnivå. I *Trainspotting* nyttjades filmmusiken främst för att karaktärisera sociala praktiker. Med utgångspunkt i filmpublikens populärmusikaliska förförståelse skapades starka semiotiska band mellan den klingande musiken och filmens narrativ (Rodman 2006: 126ff; Smith 1998: 1ff).

I detta paper analyseras tillämpningen av populärmusik i film genom studier av ABBA:s musik i filmerna *Muriels Bröllop* (1994) och *Mamma Mia!* (2008). I den australiensiska kärlekskomedin *Muriels Bröllop* framförs befintlig ABBA-musik i form av låtarna ”Dancing Queen”, ”Waterloo”, ”Fernando”, ”Mamma Mia” och ”I Do, I Do, I Do, I Do, I Do, I Do”. Filmen blev en stor succé inte minst kommersiellt och inspirerade Björn Ulvaeus och Benny Andersson att själva

utveckla musikalerna och sedermera filmen *Mamma Mia!* Här kompareras och problematiseras de två filmerna ur ett antal filmmusikanalytiska aspekter som musikens narrativa och subnarrativa funktioner, dess karaktäriserande och ledmotiviska funktioner, dess roll i filmernas fiktiva världar, dess sociala, geografiska och historiska kontextualiseringar, musikens förmåga att vidga vår uppfattning och förståelse av vad det viusella berättar, växelspelet mellan diegetisk och icke-diegetisk musik samt musikens relationer till filmernas andra element.

JOAKIM TILLMAN

DEN UPPSKJUTNA HÖJDPUNKTEN: DE NARRATIVA FUNKTIONERNA HOS SIEGFRIEDS SORGMARSCH I JOHN BOORMANS *EXCALIBUR*

Efter en mäktig stegring kulminerar sorgmarschen i Wagners *Götterdämmerung* i en av de mest storslagna höjdpunkterna i hela Ring-cykeln. Trots att sorgmarschen används ett dussintal gånger i John Boormans *Excalibur* (1981) förekommer höjdpunkten bara en gång, mot slutet av filmen, i sin ursprungliga glans. Detta föredrag kommer att analysera de narrativa funktioner Siegfrieds sorgmarsch har i *Excalibur* och tolka betydelsen av den uppskjutna höjdpunkten både i enskilda sekvenser och i filmen som helhet. Slutsatsen är att i filmen blir svärdsmotivet och kulminationen i sorgmarschen associerade med utopiska strävanden och uppskjutandet av höjdpunkten understryker en av Boormans huvudidéer i filmen: människans "inability to really attain his higher aims and ideals".

CHRISTINA TOBECK

DEN SVENSKA MUSIKENS LIVMODER

HELENA MUNKTELL OCH KAROLINA WIDERSTRÖM – KVINNLIGA PIONJÄRER UR ETT MUSIK- OCH MEDICINHISTORISKT PERSPEKTIV

I populärt hållna musikhistoriska framställningar brukar Johan Helmich Roman presenteras som den svenska musikens fader. Hans verksamhet inföll under första hälften av 1700-talet.

Men ska vi hitta kvinnliga kolleger till honom här i landet, får vi gå ända fram till senare delen av 1800-talet. Det är då kvinnornas villkor

förändrats därhän att det var möjligt för dem att skaffa sig utbildning och verka professionellt inom olika områden i samhället. Flera kvinnliga författare finns bland de mest framgångsrika 80-talisterna, och i det offentliga musiklivet började välutbildade tonsättarinnor (för att använda en benämning från tiden) låta tala om sig. I början av 1880-talet disputerade den första kvinnan för doktorsgraden, och mot slutet av decenniet fick Sverige sin första kvinnliga legitimerade läkare.

Men kan verkligen en kvinna komponera annat än smärre stycken för salongen?

Och är verkligen en kvinnas hjärna kapabel att tillägna sig de kunskaper som krävs av en läkare?

De mötte tvivel och motstånd, men också tilltro och förväntan, den första generationens kvinnor, som trädde ut i offentligheten som professionella yrkesutövare.

När Föreningen Svenska Tonsättare bildades 1918 var Helena Munktell den enda kvinnan bland de 38 stiftarna. Hon hade då komponerat både opera och orkesterverk. Hon hade således givit sig in på domäner som betraktades som manliga.

1889 öppnade Karolina Widerström läkarpraktik i Stockholm. Året dessförinnan hade hon som första svensk kvinna blivit legitimerad läkare, och därefter specialiserat sig inom gynekologins område. Trots manliga kollegers skepsis var det åtskilliga kvinnor som med förtroende vände sig till henne för att få hjälp för sina mest intima besvär.

Vilka var då dessa framgångsrika, kvinnliga pionjärer inom musik och medicin?

Hur lyckades de etablera sig inom dessa manligt dominerade områden?

Och vad fick de offra?

PETER VAN TOUR

FUXIANSK KONTRAPUNKT I NEAPEL

Några av de viktigaste kompositoriska plantskolorna för tonsättare under 1700-talets andra halva var utan tvekan de tre Neapolitanska konservatorierna: *Onofrio*, *Loreto* och *Pietà*. Kompositionsundervisningen vid dessa skolor var internationellt känd och studenter

från hela Europa sökte in till kompositionsklasserna vid dessa skolor. Det senaste årtiondet har det pågått intensiva studier omkring hur dessa Neapolitanska skolor lyckades odla fram tonsättare av högsta klass. Listan av tonsättare som berikade operahus i hela Europa är rätt imponerande. Bara för att nämna några: David Perez, Domenico Cimarosa, Johann Adolf Hasse, Giovanni Paisiello, Pasquale Anfossi, Gaspare Spontini, Angelo Tarchi, Vincenzo Bellini, Vincenzo Lavigna (Verdis lärare), Honoré-Marie Langlé, Francesco Azopardi, Pietro Antonio Guglielmi, Giuseppe Gherardeschi, Etienne-Joseph Floquet, Adalbert Gyrowetz, Niccolo Zingarelli, Vincenzo Fiodo, Ferdinando Paer, m fl.

Beträffande utbildningen vid dessa skolor har man i synnerhet lyft fram betydelsen av solfeggi och partimenti. Viktig internationell litteratur i kontrapunkt, som exempelvis Johann Joseph Fux *Gradus ad Parnassum* har ansetts vara i stort sett frånvarande i den Neapolitanska situationen. Sådana påståenden har gjorts av bl a musikforskare som Robert Gjerdingen och Giorgio Sanguinetti.

I denna paper vill jag problematisera sådana påståenden om Fux frånvaro genom att peka på en del särskilda omständigheter i det Neapolitanska källmaterialet i ämnet kontrapunkt. Några av pedagogerna som verkar ha tagit särskilt intryck av Fuxiansk species- och cantus firmus kontrapunkt är bl a Francesco Feo, Niccolo Piccinni, Pasquale Cafaro, Nicola Sala och Giacomo Tritto.

I en kort översikt och med hjälp av en del bildmaterial, vill jag försöka klargöra varför det finns goda skäl att tro att Johann Joseph Fux inflytande har varit betydligt större än man tidigare har trott.

INGELA TÄGIL

JENNY LIND

Jenny Lind var en säregen artist. Min studie visar att det säregna bestod av en röstteknisk och en dramatisk beståndsdel. Hennes röst var svag och hade en tunn klang, vilket till viss del utgjorde hennes svaghet. Dess styrka låg i att hon dels hade utvecklat en ekvilibrism på höjden, och att hon hade en säregen klang som troligtvis härstammade ur en röstskada. Den dramatiska delen består av att hon var skicklig på att anpassa sina rollkaraktärer till sin röst och på så vis dolde hon sina

svagheter, och att hon accentuerade naivitet och fromhet, vilket uppfattades ”kvinnligt” i hennes samtid. När de röstligt och dramatiskt säregna beståndsdelarna harmonierade med varandra gjorde hon enorm succé. När de inte gjorde det uppstod en vattendelare mellan entusiasterna, som ansåg att Lind gjorde en konstnärlig insats, och kritikerna som menade att hon ”feltolkade”. Rollen Norma är det tydligaste exemplet, men hon fick liknande kritik även för sin Euryanthe, Julia och Donna Anna. Detta tyder på att i roller där hennes röst och teknik överensstämde med både rollens karaktär och med vad den fordrade tekniskt upplevdes röstskadan som en säregenhet i positiv bemärkelse, en krydda. När det däremot inte överensstämde upplevdes defekten istället som något avslöjande. Samtidigt menar ett flertal recensenter att hon inte agerade sina roller överhuvudtaget, utan att hon inordnade dem helt efter sin egen individualitet och att när denna säregenskap överensstämde med rollens karaktär inträffade en fantastisk prestation.

ALEXANDRA ULLSTEN

VAGGSÅNG SOM SMÄRTLINDRING AV FÖR TIDIGT FÖDDA BARN

För första gången i Sverige ska det undersökas om medicinsk musikterapi, i form av spädbarnssång och vaggång, har en smärtlindrande effekt på för tidigt födda barn. Internationell forskning visar att musikterapeutisk spädbarnssång minskar det nyfödda barnets stress, ökar föräldrarnas delaktighet i vården och gynnar anknytningsprocessen. Metoder som används i den kliniska studien är Behavioral Indicators of Infant Pain (BIIP), ett smärtskattningsinstrument som mäter spädbarnets beteende och fysiologiska smärtresponser, samt intervjuer med föräldrar och omvårdnadspersonal.

Frågeställningarna för studien är: Hur påverkas det för tidigt födda barnets puls, andningsfrekvens och saturation av vaggången utförd av en musikterapeut? Hur påverkas det för tidigt födda barnets beteendemässiga smärtresponser enligt BIIP? Hur uppfattar omvårdnadspersonalen samt föräldrarna till det för tidigt födda barnet vaggång i samband med provtagning?

ULRIK VOLGSTEN

LYSSNARHISTORISKA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR MUSIKFONOGRAMMET

I sin bok om fonogrammens utveckling ställer Michael Chanan frågan hur det kommer sig att fonogrammet inte utvecklades förrän i och med Edisons vaxrulle 1877 - fastän den teknologi Edison använder sig av fanns tillgänglig långt dessförinnan. Något entydigt svar ger inte Chanan. En del av svaret har utan tvekan med själva synen på musik att göra. Så länge musiken uppfattas som en aktivitet är den inte intressant att höra efter att den ägt rum (jämför med sportevenemanget: vem vill se fotbollsmatchen i repris?). Omvänt, det är först som fruset objekt musiken blir intressant att lyssna på vid upprepade tillfällen, på det sätt fonogrammet inbjuder till. Men detta är endast en del av svaret. Vi måste också fråga oss varför och hur den objektifiering av musiken och det motsvarande musiklyssnandet gick till. Denna utveckling har jag i stor utsträckning redogjort för i detalj i boken *Musiken, medierna och lagarna* (2012). Här vill jag ventilera vad jag tror är ytterligare en bidragande orsak, en förbisedd och mycket viktig orsak. Detta är det borgerliga salongslyssnandet under 1800-talet. Min hypotes är att den borgerliga 1800-talssalongen fostrade en publik som för (kanske) första gången i den västerländska musikhistorien vände sig att lyssna på musik i sitt eget "vardagsrum", det privata rum som fonogrammet i så hög grad tycks förutsätta. En av många frågor denna hypotes reser är hur det privata salongslyssnandet förhåller sig till de objektifierande tendenser som utvecklades främst inom den symfoniska traditionen. Motsäger de varandra? I så fall, kan en explicit motsägelse samtidigt innebära en implicit grund för vidare utveckling av ett nytt lyssnandemönster eller en mentalitet? Om så, hur? Innan svar kan ges, måste frågorna slipas och nyanseras ytterligare.

THOMAS VON WACHENFELDT

VI SPELER INGA COVERS VI E'!

SPELMANSLAGET SOM LÄROPLATS OCH DESS IDEOLOGIER

Spelmanslaget som organisation, eller samspelsform uppkom i mitten av 1940-talet. Gunnar Ternhag (1985:20) menar att "kunskapen om

dem [spelmanslagen] i det offentliga livet står knappast i relation till deras betydelse.”. Vidare uppger Ternhag att spelmanslagen ofta fungerar som en första läroanhalt för blivande folkmusiker, samt att spelmanslagen för många utövare fyller en viktig social funktion.

Många spelmanslag har startat sin verksamhet som musikcirkel och sedan fortsatt så i större eller mindre utsträckning. Kännetecknande är även att de ofta fungerar som ideell förening med tillhörande stadgar och styrelse. Som till viss del antytts, har spelmanslagen även en pedagogisk funktion. Musikcirkelformen tycks vara vanligt förekommande och många spelmän har inlett in musikaliska bana i något spelmanslag. Spelmanslagens struktur tycks, i flera avseenden, lämpa sig väl för cirkelverksamhet då det ofta är en rätt betydande spridning vad det gäller musikaliska kunskaper, ålder och civil bakgrund. Sammansättningen är alltså summan av en brokig samling människor – med skiftande livserfarenheter – som enas i sin strävan att tillsammans umgås och musicera.

I denna undersökning – där deltagande observation fungerat som metod (Aspers 2011) – fokuseras det på vilka pedagogiska grepp som används i ett spelmanslag vid instudering av repertoar. Då spelmanslagen är en del av den svenska spelmansrörelsen är det också intressant hur dess genom åren skiftande ideologier (von Wachenfeldt; Brändström & Liljas: 2012; 2013) påverkat val av repertoar, lärande och musikaliska resonemang.

De preliminära resultaten visar att lärandet i huvudsak sker gehörsvägen, men i vissa fall med stöd av en notbild. Vissa av spelmanslagets medlemmar telefonen för att spela in låtar. Andra intressanta fynd är hur de lokala låtarna totalt genomsyrar spelmanslagets repertoar; eller som en av spelmanslagets medlemmar uttrycker det: - Vi spelar inga covers vi e’!

Referenser

Aspers, Patrik (2011). *Etnografiska metoder* (2:a upplagan). Malmö: Liber

Ternhag, Gunnar (1985). Spelmän i lag. Roth, Lena (red). *Folkmusikvägen* (pp 19-40). Stockholm: Rikskonserter

von Wachenfeldt, Thomas; Brändström, Sture & Liljas, Juvas Marianne (2012).

Manifesta och latent ideologier om lärande inom svensk spelmanns rörelse under 1920-talet. I: Nielsen, Frede V., Holgersen, Sven-Erik & Graabræk Nielsen, Siw (red). *Nordisk musikkpedagogisk forskning. Årbok 14* (pp. 115-130). Oslo: NMH-publikasjoner.

ERIK WALLRUP

LYSSNINGSAKTEN I STÄMDHETENS HISTORIA

Att den musikaliska lyssningsakten har förändrats under historiens gång är en självklarhet. Frågan är bara hur dessa förändringar är beskaffade och hur de ska kunna göras åtkomliga från en sentida förståelsehorisont.

I doktorsavhandlingen *Musical Attunement: The phenomenon and concept of Stimmung in music* (framlagd november 2012) anläggs ett historiskt perspektiv som där kallas *attunemental history*, stämdhetens historia. Formuleringen står i förbindelse med Martin Heideggers antagande om en varats historia (*Seinsgeschichte*): i det västerländska tänkandets historia går det att utläsa att varat givits (eller dragit sig undan) på skilda sätt genom århundradena. Med utgångspunkt i stämningens centrala ställning i varahistorien och ett iakttagande av detta skeende på musikens område föreslås en modell för en förståelse av lyssnandets förändringar. I avhandlingen diskuteras en rad skilda lyssningsmodi: ett första som är knutet till det under barocken centrala begreppet affekt, följt av romantikens stämningsrelaterade modus (Bessler) kontrasterat mot det som svarar mot den klassiska stilen (Riemann), vidare modernismens spekulativa lyssnare (Adorno), minimalismens extatiska lyssnande och till sist ett "möjlighetsmodus" (Nono och Cacciari) hämtat från senmodernismen.

Under den härmed föreslagna presentationen tecknas konturerna av en stämdhetens historia inom musiken, och föresatsen är att ett samtal ska uppstå om de problem som ligger i att utgå från den teoretiskt mest utvecklade reflektionen under varje epok, liksom i själva föreställningen om det epokala. Grundfrågan är i vilken utsträckning vi kan förstå ett lyssnande som hör det förflutna till – och vad det är vi faktiskt förstår när vi förstår.

INNEHÅLL

ALF ARVIDSSON

KANONISERINGENS PRAKTIKER	1
---------------------------------	---

LARS BERGLUND

MUSIKVETENSKAP OCH <i>CULTURAL HISTORY</i>	1
--	---

ANNA BACKMAN BISTER

ALLA KAN MUSICERA - KULTURELLA VERKTYG I EN INDIVIDANPASSAD MUSIKUNDERVISNING SOM INKLUDERAR ALLA ELEVER.....	2
--	---

JOHANNA ÖSTERLING BRUNSTRÖM

THE BODY, TO MAKE AND TO BE IN MUSIC: A PHENOMENOLOGICAL STUDY	3
--	---

TOIVO BURLIN

<i>TUKKIPOIKA</i> : SOME COMMENTS ON RECORDINGS OF NORTH SWEDISH FOLK MUSIC	4
--	---

JACOB DERKERT

MARNOLD OCH DEBUSSY: EN RECEPTIONSHISTORISK CUL-DE-SAC.....	5
---	---

ROSI DJUPSUND

ATT SJUNGA DET FINLANDSSVENSKA. EN STUDIE I HUR EN KÖR-FÖR-ALLA KONSTRUERAR SIN KÖRIDENTITET I FÖRHÅLLANDE TILL DET FINLANDSSVENSKA	7
---	---

MARTIN EDIN

OM TRIVIALIMPROVISATION OCH KOMBINATORISK ROMANTIK.....	7
---	---

KARIN ERIKSSON

LÅTKURSER INOM SPELMANSRÖRELSEN	8
---------------------------------------	---

ANNIKA FALTHIN

MUSIKENS MENING I STÄNDIG FÖRÄNDRING	9
--	---

PETER FALTHIN

GOODBYE REASON HELLO RHYME	10
----------------------------------	----

FRANS HAGERMAN

TITLE: STUDY OF COMPOSER STUDENTS LEARNING PROCESSES IN HIGHER EDUCATION	11
---	----

KARIN HALLGREN

OPERA ÅT FOLKET!	12
------------------------	----

LINUS JOHANSSON

GLENN MILLERS SISTA EXKURSION? ATT TA <i>CHATTANOOGA CHOO CHOO</i> TILL PLATSER BORTOM ETABLERADE HETERONORMATIVA DISKURSER.....	13
---	----

KARIN STRINNHOLM LAGERGREN

MISSALET FRÅN TORSTUNA – EN FRANSK MEDELTIDSHANDSKRIFTS VÄG TILL OCH ANVÄNDNING I EN UPPLÄNDSK SOCKENKYRKA	14
---	----

MARION LAMBERTH

<i>EASY RIDER</i> – MER ÄN EN KULTFÖRKLARAD ROAD MOVIE	15
--	----

BOEL LINDBERG

PEDAGOGIK FÖR DET POPULÄRA. HAGSTRÖM, UNDERVISNINGEN OCH DET MUSIKPEDAGOGISKA FÄLTET	15
---	----

CÉCILE BARDOUX LOVÉN

BLONDAHLS RESPEKTIVE LIDHOLMS MELODISKA TONSPRÅK PÅ 1940-TALET	16
--	----

MATTIAS LUNDBERG

<i>ACCENTUS</i> -SÅNGEN I DEN SVENSKA HÖGMÄSSAN UNDER 300 ÅR: TVÅ AV DE MEST FREKVENT FRAMFÖRDA MELODIERNA I SVERIGE NÅGONSIN	17
--	----

KATE MAXWELL

GUILLAUME DE MACHAUT AND THE CONCEPT OF 'MULTIMODALITY'	18
---	----

MADELEINE MODIN

KONSERTVERKSAMHETEN PÅ MUSIK- OCH TEATERMUSEET	18
--	----

JOHAN NYBERG

ATT FÖLJA KARTAN ELLER OMGIVNINGEN – MUSIKLÄRARE PÅ EN BEDÖMNINGSRESA	19
--	----

MÅRTEN NEHRFORS

SHAPING THE COMMUNITY THROUGH SONG – IDEOLOGY IN THE SONG COLLECTIONS OF JOHANN FRIEDRICH REICHARDT	21
--	----

ANN-SOFI PAULANDER

MENINGEN MED ATT GÅ I MUSIKTERAPI: EN FENOMENOLOGISK STUDIE AV DELTA GÄRES UPPLEVELSER	21
---	----

MIKAEL PERSSON

ARTEFAKTER OCH POSITIONERINGAR I MUSIKUNDERVISNING	22
--	----

JOHANNA ETHNERSSON PONTARA

NEOBAROCK I LARS JOHAN WERLES TIDIGA OPEROR	24
---	----

ANCI SANDELL

MUSIK FÖR KROPP OCH SJÄL – MODELL FÖR INTERAKTIV MUSIKTERAPI	25
--	----

KRISTINA SJÖBERG

MUSIKLEKENS LEGITIMITET I FÖRSKOLANS TODDLARVERKSAMHET	26
--	----

DAVID THYRÉN

- "POP IN FILM": OM POPULÄRMUSIK SOM FILMMUSIK
 – ANALYSER AV TILLÄMPNINGAR AV ABBA:S MUSIK I *MURIELS BRÖLLOP* (1994)
 OCH *MAMMA MIA!* (2008).....27

JOAKIM TILLMAN

- DEN UPPSKJUTNA HÖJDPUNKTEN: DE NARRATIVA FUNKTIONERNA HOS
 SIEGFRIEDS SORGMARSCH I JOHN BOORMANS *EXCALIBUR*.....28

CHRISTINA TOBECK

- DEN SVENSKA MUSIKENS LIVMODER
 HELENA MUNKTELL OCH KAROLINA WIDERSTRÖM – KVINNLIGA PIONJÄRER UR
 ETT MUSIK- OCH MEDICINHISTORISKT PERSPEKTIV28

PETER VAN TOUR

- FUXIANSK KONTRAPUNKT I NEAPEL29

INGELA TÄGIL

- JENNY LIND30

ALEXANDRA ULLSTEN

- VAGGSÅNG SOM SMÄRTLINDRING AV FÖR TIDIGT FÖDDA BARN.....31

ULRIK VOLGSTEN

- LYSSNARHISTORISKA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR MUSIKFONOGRAMMET32

THOMAS VON WACHENFELDT

- VI SPELER INGA COVERS VI E'!32
 SPELMANSLAGET SOM LÄROPLATS OCH DESS IDEOLOGIER32

ERIK WALLRUP

- LYSSNINGSAKTEN I STÄMDHETENS HISTORIA34